

hóast hann hevði lisið Bíbliuna á tamb fleiri ferðir. Politiskt fingur vit heldur ongantíð at vita hvar ið hann stóð, hóast hann hevði stóran áhuga fyri samfelagsmálum á øllum mótum, men tað kendist kortini ongantíð sum ein trupulleiki, at ein loysingarmaður var vorðin versonur, og vit spjallaði ídnir saman, m.a. tá ið eg var landsstýrismaður í fiskivinnumálum, um hvat ið rættast var at gera, tá ið fiskidagarnir skuldu ásetast fyri fiskiárið 2008/09. Hann helt fast um vísindina í slíkum málum, og hesar avgerandi dagarnar í Fraklandi kjálkaði hann framundir at halda fast um tilráðingina hjá Fiskirannsóknarstovuni og vinmanni hansara Hjalta í Jákupsstovu. So varð gjørt. Sjálvur var og eri eg enn sannførdur um, at royndin var røtt. At politisk orrusta spurdist burturúr, ja, tað vitstu øll, men kjakið um fiskastovnarnar fekk eina aðra vend av tí uppskotinum, Ongin ivingur um tað.

Kenni fólk sum hava gingið á tátiðarinnar meginskúla Føroya, Háskúlanum, tá ið Rasmus og Símun og konur teirra ráddu fyri borgum. Hesi vórðu kveikt, - málsliga og tjóðskaparliga. Fyri fleiri teirra kendist tað sum ein tjóðskaparlig opinbering. Omma mín var ein teirra. Pápi mín ein annar. Tá ið tú eigur ein abbabeiggja, sum eitur Rasmus á Háskúlanum, so hevur tú ein arv at bera. Ímillum klókastu menn sum hetta landið hevur fostrað, eitt flogvit á so mongum mótum, so hevur tú okkurt óvanliga ríkt í viðførinum. Málsliga og mentanarliga. Hugsu at miðvingurin Andor skilti hetta, og hann treivst í mentanarligu sferuni hjá Rasmusi, Dagmari, Mikkjali, D.P. og øðrum miðvingum, ið hava dugnað tjóðini tann vegin.

Fjørðurin er rógvin. Nógv er broytt í grannalagnum á Kráarvegi. William Heinesen, Heðin Brú, Chr. Matras, Ólavur Michelsen og Ólavur Hátun eru farnir. Ívar Iversen, Hanus úr Norðragøtu og Eilif Samuelsen eru enn uppi á døgum.

Nú tú ert farin um sýnuna fari eg at takka tær fyri ta góðu mótøkuna eg fekk sum versonur, og fyri allar samrøðurnar og góðu ráðini um so mangt, ikki minst um hvussu trupulleikarnir á kommunulæknaðkinum kundu loysast kring um landið.

Takk fyri allar ferðirnar kring um í Europu og borðtennistystirnar, har eg royndi sum frægast at stríðast fyri mínari tign. Tit vóru mangan drúgvir, fedgarnir, men onkuntíð vignaðist hjá mær kortini. Føroyar hava mist ein góðan son. Miðvágur hevur mist ein av sínum frægu synum, og vit, tey nærmastu, standa eftir við minninum um fjallið í familjuni, sum nú er farið heim til Haran.

Sum zára gamli langabasonur tín, Hákun, tók til hendan lagudagin: „Nú er langabbi hjá einglunum, har sum Jesus pápi hevur sína dagligu gongd.“

Takk fyri tað, tú gjørdi fyri land og fólk okkara.

Anfinn Kallsberg, Edmund Joensen og John Petersen lesa samgonguskjalið í gjøgnum 11. juni í 1996. Javnaðarflokkurin hevði tá slitð samgonguna við Sambandsflokkinn, Verkamannafylkingina og Sjálvstýrisflokkinn. Fólkaflokkurin kom upp í samgonguna í staðin, og John Petersen gjørdist á øðrum sinni landsstýrismaður í fiskivinnumálum

John Petersen deyður

Mikumorgunin andaðist John Petersen, fyrrverandi løgtings- og landsstýrismaður, bráðliga í Turkalandi, har har hann var og ferðaðist

Leygardagin fylti hann 70 ár, og dagin helt hann í Turkalandi, har hann og konan plagdu at ferðast nakrar ferðir um árið.

John Petersen er kendur sum eitt arbeidsgrev í fyrirkuni J&K Petersen, sum hann sjálvur annar stovnaði, og sum hann var ímyndin av. Hann gjørdist tó mest kendur, tá hann varð valdur á Løgting í 1988. Hann var afturvaldur á ting í 1990, 1994 og í 1998.

Hann var landsstýrismaður í síðsta landsstýrinum hjá Atla Dam frá 1991 til 1993. Hann gjørdist aftur landsstýrismaður í landsstýrinum hjá Edmund Joensen frá 1996-98 og aftur í fyrra landsstýrinum hjá Anfinn Kallsberg í 1998. Øll árin í landsstýrinum umsat hann fiskivinnumál.

So seint sum leygardagin fylti hann 70 ár og helt dagin í Turkalandi saman við konuni og nøkrum av sínum nærmastu. Í morgun, meðan tey bíðaðu eftir at fara á eina útferð við báti, doyði hann bráðliga.

Hjá J&K Petersen siga tey um hann, at tey hava verið heppin at hava ein av teimum mest ídnastu og raskastu monnunum dagliga til arbeiðis. Hóast hann var farin um pensjónsaldur, var hann sera

John Petersen andaðist mikudagin 70 ára gamal

íðin í gerandisdegnum og altíð til dystin fús Seinastu tíðina hevur John Petersen í arbeiði sínum lagt nógva orku í útbyggingina av Tórshavnar Havn, sum J&K Petersen hevur um hendi, men serliga á smiðjuðkinum siga tey, at hann var nógv at siggja.

Og júst sum smiður, hevði John gott orð á sær. Tað hoyrdist

eisini onkuntíð í politiska kjakinum á tingi. Tá bylgjurnar gingu harðast millum mótpolarar í Fólkaflokkinum og Javnaðarflokkinum, so segði Jørgen Thomsen, tingmaður Javnaðarflokksins, onkuntíð, at tey kundu siga hvat tey vildu um John Petersen, men hann var av raskastu smiðum.

Jørgen Thomsen var læru-

meistari á Skála Skipasmiðju og kendi John frá tí arbeiðinum.

Tá John Petersen lærði á Skála Skipasmiðju búði hann á Skála. Tá spældi hann fótbólt við GÍ. Har tosa tey eisini um, at hann var so íðin, at hann mangan róði av Skála yvir á Skipanes og rann síðani til Norðragøtu at venja.

Tórbjørn Jacobsen, fyrrverandi fiskimálaráðharri hjá Tjóðveldi sigur um John – hóast ósamdir politiskt, at hann er ein tann besti politikarin, sum Føroyar hava átt. Hann ræddist ongan, heldur ikki reiðararnar.

Tað vóru brøðurnir John og Kristian Anfinn Petersen, sum tóku við felagnum eftir pápan. Haðani kemur styttingin í navninum, J&K Petersen. Seinni eru eigaraviðurskiftini broytt, men navnið er tó varðveitt.

John Petersen var útbúgvinn skipstímburari í 1969 og maskinistur í 1974. Umframt álitisstørvini á Løgtingi og í landsstýri, so var John Petersen eisini bygdarráðslimur í Skopun frá 1976 til 1992.

John var giftur Ragnhild, vanligu nevnd Gugga, úr Sørvági. Tey eiga børnini Steinolv, Sissal, Elisabeth og Kari Ann. Elsti sonur teirra, Karl Andreas, doyði sum 15 ára gamal.